

“मीठे बच्चे- सेवाको वृद्धिका नयाँ-नयाँ तरिकाहरू निकाल, गाउँ-गाउँमा गएर सेवा गर, सेवा गर्नको लागि ज्ञानको पराकाष्ठा हुनु पर्छ।”

प्रश्न:- बुद्धिबाट पुरानो दुनियाँ बिर्सिदै जाओस्- यसको सहज युक्ति के हो?

उत्तर:- घरलाई घरी-घरी याद गर। बुद्धिमा राख- अब मृत्युलोकबाट हिसाब-किताब चुक्ता गरेर अमरलोक जानु छ। देहबाट पनि भिखारी, यो देह पनि आफ्नो होइन- यस्तो अभ्यास हुनु पर्छ, तब पुरानो दुनियाँ बिर्सिन्छ। यस पुरानो दुनियाँमा रहँदा-रहँदै आफ्नो परिपक्व अवस्था बनाउनु छ। एकरस अवस्थाको लागि मेहनत गर्नु छ।

गीत:- माता ओ माता...

ओम् शान्ति। जगत् अम्बाको महिमा भारतवर्षमा धेरै छ। जगत्-अम्बालाई तिमी बाहेक अरू कसैले जान्दैनन्। नाम सुनेका छन् जसलाई ईव अर्थात् बीबी पनि भन्छन्। अब तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ- विना बीबी र मालिक त रचना रचिदैन। अवश्य जगत् अम्बालाई प्रकट हुनु पर्छ। अवश्य थिइन् तब त गायन गर्छन्। भारतवर्षको महिमा पनि धेरै छ। यसलाई स्वर्ग पनि भन्दछन् र यो पनि जान्दछन्- भारतवर्ष नै प्राचीन थियो त्यसैले यहाँ अवश्य स्वर्ग हुनु पर्छ। यो तिमी ईश्वरीय सन्तान बाहेक अरू कसैले बुझ्न सक्दैन। जसले कल्प पहिले बुझेका थिए उनीहरू नै आउँदै रहन्छन्। प्रदर्शनी चल्छ। सम्झन्छन् कल्प पहिले पनि गरेको हुनु पर्छ। सबैलाई बुझाउनको लागि शब्दहरू धेरै राम्रा छन्। पवित्र आत्मा- पवित्रताद्वारा तिमीले लाइटको ताज प्राप्त गर्छौ। दोस्रो, पुण्य आत्मा उसलाई भनिन्छ जसले दान-पुण्य गर्छ। अंग्रेजीमा फिलान्थ्रोपिस्ट पनि भनिन्छ। पवित्रलाई भाइसलेस भनिन्छ। अलग-अलग शब्द छन्। भारतवर्षमा दान-पुण्य त धेरै प्रकारका हुन्छन् तर प्रायः दान गर्छन् गुरुहरूलाई। अब उनीहरूलाई पवित्र त भन्न सकिन्छ तर पुण्य आत्मा भन्न सकिन्न। उनीहरूले दान-पुण्य गर्दैनन्, उनीहरू त दान-पुण्य लिन्छन्। त्यसैले यी सबैबाट बुद्धियोग टुटेर बाबा सँग जुटोस्, यसको लागि बाबाले सम्झाउनु पर्छ- यो ठीक होइन। यी सबैको उद्धार गर्न म आउँछु। तिमी ज्ञान सागरबाट निस्किएका ज्ञान गंगाहरू हो। वास्तवमा गंगा शब्द सही होइन तर गायन चल्दै आउँछ त्यसैले तुलना गरिन्छ। बाबा आएर पुरानो दुनियाँका पुराना सबै चीजलाई नयाँ बनाउनु हुन्छ। स्वर्ग नयाँ चीज हो। नयाँ चीजको समाचार बाबा नै जान्नुहुन्छ, दुनियाँले जान्दैन।

भगवानुवाच हो तर गीतामा कृष्णको नाम राख्नाले सबैको बुद्धियोग टुटेर गएको छ, त्यसैले सर्वव्यापी भनिदिएका हुन्। कृष्णका साथ धेरैको बुद्धियोग छ। जहाँ पनि गीताको मान छ त्यहाँ मानौं कृष्णको मान छ। वास्तवमा बाबाको महिमाको टोपी बच्चामाथि आएको छ। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। यी कुरा बाबा आएर सम्झाउनु हुन्छ।

बाबा बारम्बार सम्झाउनु हुन्छ- कोही आएमा हरेकलाई सोध- कृष्णको कर्तव्य के हो र उहाँ सँग तपाईंको के सम्बन्ध छ? बाबाले प्रश्नावली राम्रो बनाउनु भएको छ। सेवा त धेरै राम्रो हुन सक्छ। सेवा

त जगत् अम्बाको मन्दिरमा धेरै राम्रो हुन सक्छ। त्यहाँ गएर सम्झाऊ— उहाँ हुनु हुन्छ जगत् अम्बा सृष्टिलाई रच्नेवाला माता। कुनचाहिँ दुनियाँ रच्दछिन्? अवश्य नयाँ रचना रचेको हुनु पर्छ। ठीक छ, यी माताका पिता फेरि को हुनु हुन्छ? यिनलाई जन्म कसले दियो? मनुष्यले त मुख वंशावलीको अर्थ पनि बुझ्दैनन्। तिमीलाई थाहा छ— यिनलाई परमपिता परमात्माले जन्म दिनु भएको हो। तिमी बच्चाहरूले नै सम्झाउनु पर्छ। जगत् अम्बा मुख वंशावली हुन् तर कसरी? परमपिता परमात्मा त निराकार हुनु हुन्छ, सम्झाउनु हुन्छ ब्रह्मा तनद्वारा। परमपिता परमात्माले आएर जसरी यी ब्रह्मालाई आफ्नो बनाउनुभयो, त्यसैगरी बच्चीलाई पनि बनाउनुभयो। यी कुरा सबैको बुद्धिमा स्थायी रहँदैन। घरी-घरी भुल्छन्। बच्चाहरूले सेवा त धेरै गर्न सक्छन्। जगत् अम्बाको मन्दिरमा परिचय दिनु पर्छ। जसले गर्दा उनीहरूको पनि बुद्धियोग बाबा सँग जुट्न सकोस्। जगत् अम्बाले पनि उहाँ सँग योग लगाउनु हुन्छ भने हामी पनि उहाँ सँग योग लगाउँ। तल जगत् अम्बा तपस्यामा बसेकी छन्, उनको मन्दिर माथि छ। तल राजयोगको तपस्या गरिरहेका छन् फेरि राज-राजेश्वरी स्वर्गको मालिक बनिन् सत्ययुगमा। अहिले हो कलियुग। जब फेरि तपस्यामा बस्छन् तब त स्वर्गको मालिक बन्छन् नि। तिमी बुद्धिमा यो सारा ज्ञान रहनु पर्छ। यो सच्चा राय मनुष्यहरूलाई दिइन्छ। तिमीले हर एकको परिचय दिन्छौ। तर सबैको बुद्धिमा त्यति छिटै कहाँ बस्न सक्छ र! तब बस्नेछ जब सेवामा लाग्छन्। चित्र पनि धेरै राम्रो बनाइएका छन्। लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरमा गएर सम्झाउन सक्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— मेरा भक्तहरूलाई सुनाऊ। भक्त अवश्य मन्दिरमा नै भेटिन्छ। उनीहरूलाई प्यार सँग सम्झाऊ— यी जो लक्ष्मी-नारायणका चित्र छन्, उनीहरूको लागि सबैले भन्छन्— यिनीहरू स्वर्गको मालिक थिए। ठीक छ, अहिले के छन्? अवश्य भन्नेछन्— कलियुग। कलियुगमा दुःख नै दुःख छ फेरि यिनीहरूलाई बादशाही कसरी मिल्छ? तिमीलाई थाहा छ त्यसैले सबैलाई सुनाउन सक्छौ। एकलाई सम्झायौ भने सतसङ्ग भइहाल्छ। फेरि सबैले भन्नेछन्— हाम्रो पासमा आउनुहोस्। मन्दिरमा ठूलो मेला लाग्छ। रामको मन्दिरमा पनि गएर उनीहरूको कर्तव्यका बारेमा बताउन सक्छौ। बिस्तारै-बिस्तारै युक्तिले सम्झाउनु पर्छ। कतिपय बच्चाहरूले लेख्छन् पनि— बाबा, मैले यसरी-यसरी सम्झाएँ। एकलाई बुझाएपछि अरूले पनि निमन्त्रण दिन्छन्। हाम्रो घरमा पनि सात दिन भाषण चल्थो भने राम्रो हुन्थ्यो। फेरि त्यहाँबाट अरू कोही निस्कन्छन्। कसैले निमन्त्रणा दिए पनि उनीहरूलाई यसरी सम्झाऊ, जो छोड्दैन छोड्दैन। भाषण गर्नाले आस-पासका, मित्र सम्बन्धी आदि पनि जम्मा हुन्छन्। यसरी नै वृद्धि हुन्छ। सेन्टरमा यति धेरै आउन सक्दैनन्। यो राम्रो युक्ति हो। यस्तो मेहनत गर्नु पर्छ। मेहनत गर्ने ढंग मुश्किलले कसैलाई आउँछ। ज्ञानको पराकाष्ठा चाहिन्छ। बाबा कति टाढाबाट हामीलाई सिकाउन आउनु भएको छ। यदि सेवा गरेनौ भने उच्च पद कसरी पाउँछौ? स्कुलमा बच्चाहरू धेरै चमत्कारी हुन्छन्, रमाइरहन्छन्। यो पनि पढाइ हो, यो बन्दरफुल पढाइ हो— यसमा बूढा, जवान, बच्चा सबैले पढ्छन्। गरिबहरूलाई अझै राम्रो मौका छ। संन्यासीहरू पनि वास्तवमा गरिब हुन्। कति ठूल-ठूला धनवान् मनुष्यले आफ्नो पासमा बोलाउँछन्। संन्यासीहरूले घरबार छोडेर भिखारी बने। उनीहरूको पासमा केही पनि छैन। तिमीहरू पनि अहिले भिखारी छौ फेरि राजकुमार बन्छौ। उनीहरू पनि भिखारी हुन्। यसमा पवित्रताको कुरा छ। तिमीहरू सँग अरू केही छैन। तिमीले देहलाई पनि

२०७५ मंसिर २४ सोमबार १०-१२-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
भुल्छौ। देहसहित सबै कुरा त्यागेर एक बाबाको बन्छौ। जति एक बाबालाई याद गछौ, त्यति धारणा
हुन्छ। एकरस धारणा होस् त्यसको लागि मेहनत गर्नु पर्छ। हामीलाई बाबाको पासमा जानु छ भने यस
पुरानो दुनियाँको के ख्याल राख्ने? जबसम्म परिपक्व अवस्था हुँदैन, तबसम्म यस पुरानो दुनियाँमा,
पुरानो शरीरमा रहनु छ।

अहिले तिमीलाई गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पवित्र बन्नु छ। यस मृत्युलोकबाट हिसाब-किताब चुक्ता हुन्छ।
अब अमरलोक जानु छ। घरलाई घरी-घरी याद गर्नाले पुरानो दुनियाँ भुलिन्छ। भन, गीतामा भगवानले
के भन्नु भएको छ? भगवानलाई बाबा भनिन्छ। निराकार बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर। योग
अग्निद्वारा तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ। कृष्णले यस्तो भन्न सक्दैनन्। यो भगवानको महावाक्य हो— यस
पुरानो दुनियाँ र पुरानो देहलाई पनि छोड। देही-अभिमानि बनेर निरन्तर बाबालाई याद गर। भगवान्
निराकार हुनु हुन्छ। आत्मा शरीर लिएर टकी (आवाजमा आउने) बन्छ। बाबा त गर्भद्वारा जन्म लिनु
हुन्। उहाँको नाम एकै शिव हो। ब्रह्मा, विष्णु, शंकर आत्माहरू हुन्, उनीहरूको आफ्ना सूक्ष्म शरीर
छन्। उहाँ हुनु हुन्छ नै निराकार परमपिता परमात्मा। फेरि उहाँको नाम हो शिव। उहाँ नै ज्ञानको सागर
हुनु हुन्छ। ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई रचयिता भनिदैन। रचयिता एकै निराकारलाई भनिन्छ। उहाँले फेरि
साकारी रचना कसरी रचनुहुन्छ? त्यसैले ब्रह्माद्वारा आएर सम्झाउनु हुन्छ। कृष्ण त हुन सक्दैनन्। ब्रह्माको
हातमा नै वेद-शास्त्र देखाउँछन्। गायन पनि छ— ब्रह्माद्वारा स्थापना, ब्रह्माद्वारा सबै शास्त्रहरूको सार
सुनाउनु हुन्छ। निराकारले सुनाउनु हुन्छ साकारद्वारा। यो कुरा राम्ररी धारण गर्नु पर्छ। भगवानुवाच— म
राजयोग सिकाउँछु। विनाश भन्दा पहिले स्थापना पनि अवश्य हुनु पर्छ। पहिले-पहिले हुन्छ स्थापना।
धेरै स्पष्ट लिखत हुँदै जान्छ। ब्रह्माद्वारा सूर्यवंशी घरानाको स्थापना। लिखतमा धेरै राम्रो रहस्य छ तर जब
कोही मेहनत गरेर सेवामा लाग्यो भने मात्र। सेवामा लाग्दा आनन्द आउँछ। मम्मा-बाबालाई पनि सेवामा
आनन्द आउँछ। बच्चाहरूले पनि सेवा गर्नु पर्छ, मम्मालाई त मन्दिरमा लिएर जाने कुरा भएन। मम्माको
त धेरै महिमा छ, बच्चाहरूलाई त जानु नै पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— वानप्रस्थीहरूको साथमा गएर उनीहरू
सँग प्रश्न सोध, फेरि सम्झाऊ— कहिल्यै गीता अध्ययन गर्नु भएको छ? गीताका भगवान् को हुनु हुन्छ?
भगवान् त एकै निराकार हुनु हुन्छ। साकारलाई भगवान् भनिदैन। भगवान् एक हुनु हुन्छ। यसमा सेवाको
बारेमा धेरै विचार सागर मन्थन चल्नु पर्छ। प्राक्टिस गर्नको लागि बाहिर गएर परीक्षण गर्नु पर्छ। दिनहुँ
जगत् अम्बाको दर्शन गर्न आउँछन्। त्रिवेणीमा पनि मनुष्य धेरै जान्छन्। त्यहाँ पनि गएर सेवा गर, भाषण
गर तब धेरै आएर जम्मा हुन्छन्। निमन्त्रणा दिइरहन्छन्— हाम्रो पासमा आएर सत्सङ्ग गर्नुहोस्। बाबा-
मम्मा त कहीं जान सक्नुहुन्न, बच्चाहरू जान सक्छन्। बंगालमा कालीको मन्दिर छ त्यहाँ पनि धेरै सेवा
गर्न सक्छौ। काली को हुन्? यसमा भाषण गर। तर हिम्मत चाहिन्छ। बाबा जान्नुहुन्छ— कसले सम्झाउन
सक्छन् भनेर। जसमा देह-अभिमान छ उसले के सेवा गर्न सक्छ? सेवाको प्रमाण दिदैनन्। यदि सेवा पूरा
गरेनन् भने नाम बदनाम गर्छन्। योगीहरूमा धेरै राम्रो बल रहन्छ। सम्झाउनको लागि प्वाइन्ट धेरै दिइरहनु
हुन्छ। तर राम्रा-राम्रा महारथीले पनि भुल्छन्। सेवा त धेरै छ, यसलाई भनिन्छ— बेहदको सेवा। फेरि
उनीहरूले मान पनि धेरै पाउँछन्। मुख्य हो पवित्रताको कुरा। चल्दा-चल्दै थाक्छन्। लौकिक पिता सँग

२०७५ मंसिर २४ सोमबार १०-१२-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

कहिल्यै कसैको पनि निश्चय टुट्दै न। यहाँ बाबाको साथमा जन्म लिन्छन्। यस्तो बाबालाई फेरि घरी-घरी भुल्छन् किनकि विचित्र हुनु हुन्छ। यस्ता बाबाको चित्र छैन। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गरेर पवित्र बन्यौ भने मेरो पासमा आउँछौ। आत्माले सम्झन्छ— मैले नै ८४ जन्मको पार्ट खेलेको हो। आत्मामा पार्ट निश्चित छ। शरीरमा कहाँ पार्ट छ र। यति सानो आत्मामा कति धेरै पार्ट छ! बुद्धिमा कति नशा रहनु पर्छ, व्यवहारको साथ-साथै यो सेवा पनि गर्न सक्छौ। मम्मा-बाबा त कहाँ पनि जानु हुन्छ। बच्चाहरू जहाँ पनि गएर सेवा गर्न सक्छन्। बच्चाहरूलाई नै भाग्यशाली सितारा भनिन्छ। अच्छा—

मीठे-मीठे ज्ञान लकी सिताराहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) देह-अभिमान छोडेर सेवा गर्नु छ। विचार सागर मन्थन गरेर बेहदको सेवाको प्रमाण दिनु छ।
- २) यस मृत्युलोकबाट पुरानो सबै हिसाब-किताब चुक्ता गर्नु छ। पुरानो देह र पुरानो दुनियाँलाई बुद्धिद्वारा भुल्दै जानु छ।

वरदानः— कर्म गर्दा शक्तिशाली स्टेजमा स्थित भएर रूहानी व्यक्तित्वको अनुभव गराउने कर्मयोगी भव तिमी बच्चाहरू केवल कर्मकर्ता होइनौ, योगयुक्त भएर कर्म गर्ने कर्मयोगी हौ। त्यसैले तिमीहरूद्वारा हरेकलाई यस्तो अनुभव हुनु पर्छ— काम त यिनीहरू हातले गरिरहेका छन् तर काम गर्दा पनि आफ्नो शक्तिशाली स्टेजमा स्थित छन्। साधारण तरिकाले हिँडिरहेको, उभिइरहेको भए पनि आत्मिक व्यक्तित्वको टाढैबाट अनुभव होस्। जसरी सांसारिक व्यक्तित्वले आकर्षित गर्छ, त्यसैगरी तिमी आत्मिक व्यक्तित्व, पवित्रताको व्यक्तित्व, ज्ञानी वा योगी आत्माको व्यक्तित्वले स्वतः आकर्षित गर्नेछ।

स्लोगनः— सही मार्गमा चलेर सबैलाई सही मार्ग देखाउनेवाला नै सच्चा-सच्चा लाइट हाउस हो।